

Tractatus Distributionū

Postq̄ pe hys. determinavit de signis distributivis plurū. **H**ic p̄ter
plequit de signis distributivis duoz que p̄veniūt cū p̄dictis in hoc q̄ dī
distribuit p̄ plurib̄ subiectivis. **S**z in hoc dicit. qz p̄dicta distribuūt terminū
eōdem p̄ quolibet suo supposito. ista p̄o p̄ duobz tm̄. **S**ūt aut̄ duplicē signi
na distributiva duoz qz q̄dam est affirmatiū vt vtroqz aliud est negati
uū vt neuter. **C**irca hoc signū vtroqz mouet hoc sophisma ab vtroqz istoz
enūciatū est verū. supposito q̄ sores dicat deū esse. z plato dicat hoiez esse
aiā. z ambo dicāt simul hoīem esse asinū. **C**ur p̄batio z improbatio suffi
cienter patent in textu. **S**oluit aut̄ p̄dictū sophisma petrus hys. dupliciter
Prima solutio d̄r q̄ sophisma sit simplr verū. z in improbatōe dicit esse fal
lacia accūris. sicut diffuse patet in textu. **S**ec̄da solutio que dat fm̄ antiq̄s
dicit hoc sophisma esse simplr falsum. eo q̄ enūciatū stat determinate pro
enūciatio p̄culari ab vtroqz. z ideo in p̄batōne est fallacia figure dictionis
arguendo a pluribz determinatis ad vnā determinatā ex p̄ illius terminū
enūciatū. z etiā ex p̄ huius termini verū. **S**ed hec solutio p̄t improbatō.
qz vt patet ex suppositōibz enūciatū in sophismate nō hz suppositōnem
determinatā sed simplicē. **P**osset em̄ facilius r̄nderi ad improbatōnem susti
nendo p̄mā solutiōnem dicēdo q̄ in ea est fallacia figure dictionis arguēdo
a suppositōne simplici ad suppositōnem personāle. eo q̄ enūciatū in ista p̄p̄e
ab vtroqz istoz enūciatū est verū supponit simplr. in hac vero nihil est enū
ciatū ab vtroqz nisi hoīem esse asinū supponit confusē.

Hic signū vlt̄ variat fm̄ variatōez termi cui adiungit. vtz ex dicit. sz
vtrōqz z neut̄ p̄nt addi terminis h̄ntibz p̄la supposita q̄ duo. **S** p̄nt
distribuerē p̄ pluribz q̄ duobz. **D**ōm q̄ illud dicitū sup̄ius intelligit de illis
signis distributivis q̄ sūt imposta ad distribuendū terminū pro oibus
suppositis. sed sic nō est de illis. de quibz in p̄posito fit sermo.

Hic si enūciatū in sophismate supponeret simplr sequer̄ q̄ in p̄ba
tione cōmitteret fallacia figure dictionis. **S**eq̄la p̄bat qz arguitur a
suppositōne simplici ad suppositōnem personāle. **D**ōm q̄ q̄ terminus
supponit simplr penes fm̄ modū suppositōnis simplicis sicut est in sophismate
te tūc a suppositōne personāle ad simplicē semp̄ est bona p̄na. sed nō eōtra.

Hic bene sequitur. ab vtroqz istoz enūciatū ē verū. **S** enūciatū ab vtro
qz istoz est verū. sed p̄nt est verū **S** z aīns. **T**enet p̄na. qz noīa z verba
ba transposita idem f̄cant. **D**ōm negando p̄nam. qz ibi cōmittit fallacia
cia figure dictionis. eo q̄ in prima enūciatū supponit simpliciter. z in secūda
supponit determinate. **N**omina aut̄ z verba transposita idēz significāe
de principali significatōne. non tamē eodē modo supponunt aut ampliāe
vel restringuntur. **E**t ita similiter dicendū est si fiat cōuersio talis. ab vtroqz
qz enūciatum est verum. ergo verum est enūciatū ab vtroqz. qz conuersio
sio non est bona. sed cōmittit fallacia figure dictionis.

Sequitur de hoc signo neuter. qd̄ f̄cat idēz qd̄ vtrōqz cum
negatiōne sibi preposita **U**n̄ sicut nullus de se bz distri
butōnem z negationem. similiter z neuter. sed neuter est dī